

Stichting Intermobiel zet zich met een positieve insteek in voor en door jongeren met een lichamelijke handicap of chronische ziekte en voor hun omgeving. De mensen achter deze stichting werken voortaan mee aan de AanZet. Dit keer schrijft Johan Fiddelaers, penningmeester en vrijwilliger van Intermobiel. Hij is 40 jaar, getrouwd met Mary en samen hebben ze twee kinderen. Door rugklachten is hij al enkele jaren bedlegerig. Zitten is voor Johan onmogelijk, maar korte stukjes lopen kan hij wel.

Wel of niet de medische molen in?

Als je jaren een lichamelijke beperking hebt of chronisch ziek bent, stuit je altijd wel een keer op de vraag 'Wel of niet de medische molen in?' Na twee rugoperaties, vele onderzoeken en een lange revalidatie besloot ik de medische molen te verlaten. De medische molen vreet namelijk energie en zorgde voor veel teleurstellingen. Ieder onderzoek, revalidatie of operatie gaf me een sprankje hoop dat steeds weer uiteen spatte. Dat wilde ik niet langer. Ik verlegde daarom mijn aandacht naar mijn gezin en hobby's.

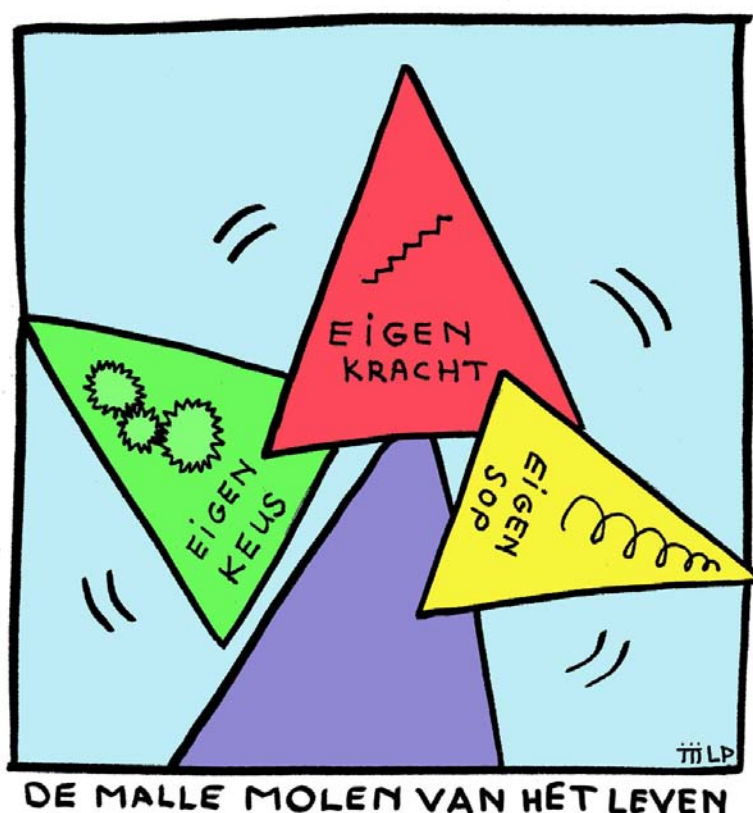
Twee jaar genoot ik van deze innerlijke rust. Wel bezocht ik wekelijks de fysiotherapeut en deed ik dagelijks vele rugoefeningen. Ondanks mijn inzet werd ik nagenoeg volledig bedlegerig. Na iedere terugval dacht ik dat het niet slechter meer kon, maar deze gedachte werd telkens achterhaald. Mijn leven leek hopeloos en zonder toekomstperspectief: een tunnel zonder einde. Langzaam borrelde de vraag 'Wel of niet de medische molen in?' weer op. Ik zag geen andere uitweg en koos bewust voor de medische molen.

Tijdens een ziekenhuisopname onderzocht de neuroloog mij uitvoerig. Hij concludeerde dat hij me wel konden helpen... maar ik moest eerst mobieler zijn. Een revalidatiecentrum leek uitkomst te bieden, maar de revalidatie-arts stelde dezelfde diagnose. Ik paste niet in een revalidatieprogramma. 'So what!?', dacht ik. Samen met mijn fysiotherapeut bogen we deze gedachte om naar iets positiefs: oefeningen, oefeningen en nog meer oefeningen maar nu gericht op de onderrugstabiliteit. Na maandenlang afzien en vele terugslagen sloeg deze aanpak uiteindelijk aan. De negatieve spiraal werd omgebogen naar kleine stapjes vooruit. Dat voelt zo anders!

Inmiddels zijn twee jaren verstreken, maar nog steeds voldoe ik niet aan de 'starteisen' van het revalidatieprogramma. Wel heb ik op eigen kracht veel winst geboekt. Dat geeft hoop voor de toekomst, terwijl ook het vertrouwen in mijn rug langzaam toeneemt.

Spijt van mijn keuze om de medische molen te verlaten, heb ik niet. Nog altijd sta ik achter mijn rentree. De vraag 'Wel of niet de medische molen in?' kan vergaande gevolgen hebben. Het antwoord op deze vraag moet je zelf geven, dat kan een ander niet voor je doen.

Meer informatie over alle onderwerpen die spelen bij het hebben van een lichamelijke handicap of chronische ziekte vind je op www.intermobiel.com. Ook voor leuke sieraden, cadeaus en gadgets kan je terecht op www.intermobielsieraden.nl.

Grafische bijdrage van Leonie Palsma
Copyright Stichting Intermobiel